

paalagte de communale Formænd, — især efter den Forandring, der blev foretaget i Lovforslaget ved 3die Behandling her i Thinget, idet det blev Segnsynsmændene og ikke Formændene for By- og Sogneraadene, der skulde foranstalte det manglende Arbejde udført for Bedkommendes Regning — ere af den Betskaffenhed, at man af den Grund skulde opgive den Gensartethed, som man maatte ansee for ønskelig mellem disse Syn og det beslægtede Syn efter Bandsynsordeningen af 29de Juli 1846, hvilken Gensartethed man har søgt at opretholde paa flere andre Punkter i den nærværende Lov. Denne Indsættelse af en Formand vil ganske vist i flere Tilfælde medføre noget større Udgifter for Parterne, dog ikke i de Tilfælde, hvor en Opmand ellers vilde være nødvendig, og en saadan skulde jo efter Lovforslaget, som det tidligere var, medtages i alle de Tilfælde, hvor der var Meningsulighed. Udvalget skjønner altsaa ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at modsætte sig denne Forandring, da det dog ikke kan negtes, at en Formand i Segnsynsinstitutionen i flere Tilfælde formeentlig vil kunne være til Nytte og paa sin Plads, og desuden vilde man ogsaa ansee det for lidet ønskeligt, hvis Lovforslagets Skæbne skulde gøres uvis ved en Forandring i dette Diebliff her i Thinget i et Punkt, hvor man ikke kan ansee den for paatrængende nødvendig. Jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tillade mig at tilraade det høie Thing at vedtage Lovforslaget i den Stikelse, hvori det er kommet til os fra Folkethinget.

Indenrigsministeren: Jeg vil til den Anbefaling, den ærede Ordfører nu fremkom med paa Udvalgets Begne, føie min Anbefaling af at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Den ærede Ordfører har jo allerede gjort opmærksom paa, at de Vædringer, som ere foregaaede i Folkethinget, skjøndt de ikke ere saa i Tallet, dog ikke have stor reel Betydning. Han har med Rette bemærket, at nogle af disse Vædringer maae ansees for ligefremme Forbedringer, at andre af dem kun kunne betragtes som Redactionsændringer eller Vædringer, sigtende til Tydeliggjørelse, og at der i Virkeligheden kun er

en større Vædring, som kunde fortjene mere Overveielse, nemlig Vædringen i Segnsynsmændsinstitutionen. Den Vædring, som i saa Henseende er foretaget, forekommer mig dog ikke at være af en saadan Betskaffenhed, at den kunde affrætte dette Thing fra, at vedtage Loven. Vædringen bestaaer jo væsentlig i, at der er kommet en fast Formand for Segnsynsmændene til, hvilket er skeet ikke alene for at spare Sogneraadets og Byraadets Formand for en Deel af de Forretninger, der ellers vilde paahvile ham, men ogsaa for at give selve Segnsynsforretningerne større Fasthed. Det forekommer mig altsaa, at det er en Forandring, som dette Thing ikke vil kunne indvende Noget imod. Min eneste Indvending mod denne Forandring, som er den væsentligste, der er foregaaet i Folkethinget, har været den, at jeg vilde ansee det for at være heldigt, om Segnsynsmændsinstitutionen var ordnet paa samme Maade som den noget lignende Bandsynsmændsinstitution, men det er ogsaa det Æneste, som jeg har kunnet anføre for Lovforslagets oprindelige Bestemmelse, sammenlignet med de Bestemmelser, som Folkethinget har indsat deri. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører har bemærket, at Segnsynsforretningerne kunne blive dyrere derved, at der altid skal være 3 Synsmænd istedetfor 2; men naar man saa seer hen til, at Sandsynligheden for, at 3 kunne komme til en afgjørende Beslutning, er langt større end for at 2 kunne det, og at i Tilfælde, hvor de 2 ikke kunne blive enige, skulde der altid berammes en ny Forretning og en Opmand tilkaldes, vilde altsaa i alle Tilfælde, hvor ikke de to Synsmænd bleve enige ved den første Forretning, selve Forretningen blive dyrere efter Lovforslagets Bestemmelser, end den vil blive nu. Det forekommer mig altsaa ikke, at man kan lægge nogen særdeles Vægt paa Forstyrrelsen af Forretningens Afholdelse. Jeg maa meget anbefale dette Lovforslag til Thingets Antagelse i den Form, hvori det foreligger, idet jeg ikke alene meget vilde beklage, om det skulde være længere, inden disse Forandringer i Segnsynslovgivningen bleve til gjældende Lov, men ogsaa meget vilde beklage den megen Tid og Arbejde, som saa vilde være spildt.